

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **T. C.**

skazanego z art. 228 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego,

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 13 września 2019 r., sygn. akt V Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego T. C. zawarł w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, powołując się w nim na sytuację rodzinną i zdrowotną skazanego. Wniosek ten nie zasługiwał jednak na uwzględnienie.

Stosownie do art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jest regułą określoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., że postępowanie wykonawcze

wszczyna się bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako wyrok prawidłowy i sam fakt wniesienia kasacji oraz postawienia w niej zarzutów nie daje jeszcze podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia. Odstąpienie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. od tej zasady może być uzasadnione wówczas, gdy już nawet przy pobieżnej lekturze orzeczenie wskazuje na takie uchybienia, które powodują, że uwzględnienie skargi kasacyjnej jawi się jako wysoce prawdopodobne, a wobec osoby, co do której orzeczenie jest lub ma być wykonywane rysuje się perspektywa wystąpienia takiej sytuacji, w której wykonanie wadliwego orzeczenia prowadziłoby do nieodwracalnie niekorzystnych skutków.

Na gruncie niniejszej sprawy nie doszło natomiast do zmaterializowania się powyższych warunków. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być kompleksowa, merytoryczna ocena zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż to winno podlegać weryfikacji na dalszym etapie postępowania, podczas merytorycznego rozpoznania kasacji. Nie antycypując zatem wyniku postępowania kasacyjnego, należy obecnie jedynie stwierdzić, że podniesiona przez obrońcę argumentacja nie jest tego rodzaju, by już *prima facie* można było mówić o bezspornej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Charakter podniesionych zarzutów nie przemawia automatycznie za potrzebą uznania wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Wspomnieć można, że oskarżyciel publiczny w pisemnej odpowiedzi na kasację wskazał, że zarzuty kasacyjne skierowane są w istocie wobec orzeczenia Sądu I instancji i wniósł o oddalenie kasacji jako bezzasadnej w stopniu oczywistym.

Odnosząc się do argumentacji zaprezentowanej we wniosku wskazać natomiast w pierwszej kolejności należy, że sama w sobie nie może ona stanowić podstawy do wstrzymania wykonania orzeczenia, które – jak podniesiono wyżej – musi być immanentnie związane z widoczną zasadnością nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Możliwość modyfikowania sposobu wykonywania kary pozbawienia wolności z uwagi na sytuację rodzinną lub zdrowotną przewidują stosowne przepisy oddziału 10 Kodeksu karnego wykonawczego. Sam obrońca skazanego przyznaje

temu rację, wprost podnosząc we wniosku, że wymienione przez niego okoliczności przemawiają „za odroczeniem wykonania kary pozbawienia wolności” (s. 30). Wstrzymanie wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. służyć ma odmiennemu celowi, tj. zapobieżeniu implikacjom wykonywania obarczonego obrazą prawa orzeczenia i nie może być traktowane jako rozstrzygnięcie alternatywne dla powyższych rozwiązań, mających prowadzić do uniknięcia lub złagodzenia nadmiernie niekorzystnych dolegliwości związanych z wykonywaniem kary.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy nie stwierdził podstaw do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.